

gotovo bo tudi doseleden, kadar mu prinesejo vi-
seki občinski davek ter jih takoj zapedi z enakim
vzrokom: „Ker ste Slovenci, ne potrebujem de-
narja od vas!“ Ali gospod doktor zopet misli dru-
gače v takih slučajih. Denar jemati od Slovencev,
to dá! — ali pomagati jim, tega pa ne zasluži.
To je gospod doktor dobro dokazal, ko je dva-
kratno prošnjo za podporo ubogi šolski mladini
odločno odbil z besedami: „Za take stvari nimamo
denarja!“ — Za kakšne pa?!

S tem zadnjim dejstvom je dokazal gospod
doktor, da mu nista mar omika in blagostanje ob-
činarjev; s prepovedjo plesa pa hoče ljudi si-
liti, da postanejo izdajice na svoji krvi in na svo-
jem lastnem rodu. Prvo ni častno, drugo pa še
— manj.

Konečno kličem gospodu županu, da naj se
nikar ne trudi poitalijančevanjem Novevasi, ker to
se mu gotovo ne posreči! Novovaščanom pa: Bo-
dite složni kakor do sedaj! Ljubite svoj mili jezik,
katerega vas je učila slovenska mati! Ne udajte
se, čas rešitve se bliža! Živio! Na svidenje v
Novivasi!

V a l h u n.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 16. oktobra 1897.

Državni zbor. Potem, ko so srđiteži na le-
vici zadostili svoji obstrukcijski taktiki — pro-
vzročivši nekoliko glasovanj po imenih — nadalje-
vala se je razprava radi obtožbe ministrov. Teda
obstrukcionisti so strogi sodniki; oni nočejo kon-
tamacirati nikogar, ampak pred seboj ga hočejo
imeti, kakor živi in diha, za — eksekucijo. Ko
se je začela razprava, ni bilo grofa Badenija v
zbornici; hitro je zahteval poslanec F u n k e, naj
zbornica pozove Badenija v dvorano, da bo navzoč
na razpravi. No, g. podpredsednik Abrahamovič je
bolj usmiljen mož in je odločno odklonil to zahtevo.
In Badenija ni bilo v dvorano, pač pa je vstopil
pozneje.

Predno pa se je pričela ta stroga razprava,
bavila se je zbornica s predlogom poslanca
Hofmanna-Wellenhofa, da se seje legitimacijskega
odseka proglasijo javnimi. Razprava o tem je bila
viharna. Zlasti Čehi so zasmehovali levičarji.

Za obtožbo Badenija radi znane naredbe je
včeraj prvi govoril posl. Russ. Isti je ostro napa-
dal grofa Badenija. Govornik je dolžil sedanjo po-
litiko, da je prepotentna, da je neiskrena in da jej
nedostaje pogojev evropske civilizacije! Policijski
terorizem da ni dostojen za pokrajine centralne
Evrope. Govornik je zaključil zadržilem, da je ob-
strukcija zakonito sredstvo.

Po govoru Russovem je opozicija strastno
napadala podpredsednika Abrahamoviča, ker ni
hotel dati na glasovanje predloga posl. Funkeja, da
je pozvati grofa Badenija v zbornico. Obstrukcija
je izvela zopet iz žepa Schönererjev recept, ro-
potala je po klopih kakor zbesnela. Podpredsednik
je trdil, da rečenega predloga ne dopušča poslov-
nik, opozicijonalcii so trdili nasprotno. V dvorani
je bila vseobča zmešnjava. Krik je bil tak, da
človek ni čul človeka. Wolf je svojim poznanim
erjaškim glasom pozival opozicije na obstrukcijo
proti podpredsedniku Abrahamoviču; drugi so zopet
kričali istemu: Pojte v Galicijo! Na to je prišlo
do spopadov med Nemci in Čehi. In ko je pod-
predsednik Abrahamovič zatrdil še enkrat, da zbor-
nica nima pravice zahtevati, da ministerski pred-
sednik mora biti v dvorani, navstal je takov vrišč,
da je moral podpredsednik pretrgati sejo za 20
minut.

Ko se je seja začela zopet, prišel je Badeni
v dvorano. Poljski socialist Kozakiewicz je izjavil,
da njegova somišljeniki bodo glasovali za obtožbo.

Jako — odpet je bil posl. Schücker, ki
je rekel, da Nemci morajo zahajati na nemška tla,
da dado tam duška svoji ogorčenosti, ker jim to
ni dovoljeno v Avstriji. Nemci morajo pobijati se-
danje ministerstvo, da obranijo svojo narodnost.
(Jedno lastnost imajo res ti Nemci v obilni meri:
držno čelo! Ob vladajočih okoliščinah, ko je
vsa državna uprava napojena nemškim duhom, ko
je 90% veljavnih mest v nemških rokah, ko je na
centralnih mestih nemški jezik jedino vladajoči;
ko tudi nenemški narodi priznavajo nemškemu je-
ziku — čeprav ne načelno, pač pa v praksi, fak-
tično — prvenstvo v parlamentu in v vojski, ko
je tudi vladajoča dinastija nemškega rodu — kdor
ob takih okoliščinah govori, da je nemška narodnost

v nevarnosti — ta ima res drzno in nesramno čelo.
Nesramno čelo, ker vemo vsi, da jim je za nad-
vladje, da jim je le za to, da narodi avstrijski
postanejo zopet žrtvijo grabežljivih rok in nikdar
pelnih žepov nemškega liberalizma.

Posl. Schücker je predlagal, naj se pred-
loga za obtožbo izročita posebni komisiji.

Tu se je pretrgala ta parlamentariška tragi-
komedija in se bode nadaljevala prihodnji terek.
Ubogi državljani avstrijski! Na slabšem ste, nego
stari Rimljani. Oni so zahtevali: Panem et circen-
ses, kruha in zabave. Avstrijski državljani se mo-
rejo zadovoljevati samo zabavo, kakor jim jo nu-
dijo glumači v parlamentu. — Kruha ljudstvu?
Smešno!

K položaju. Jedni pravijo da pojde, drugi pa
zopet oporekajo temu najodločneje. A mi ne vemo
sedaj, komu bi bolj verjeli, ali „Piccolo“, ki je že
pred par dnevi zatrdil v najodločnejši obliki, da
grof Badeni pojde še pred Božičem, in onim, ki
so to isto trdili včeraj v zbornici poslancev na
Dunaju — ali pa naj bi verjeli onim, ki trde, da
ni niti besede resnične na vsem tem ter da se je
ravno grof Badeni smejal najprisrčneje, ko je čul
o tem praznem govoričenju.

Tudi mi smo posneli po „Piccolo“ pred par
dnevi vest, o kateri je zatrdil tržaški list, da se
ne umakne žnjo pred nikakim oporekanjem, vest
namreč, da je grof Badeni storil nepremičen sklep,
da edstopi. Današnja dunajska poročila trde tudi,
da se navstala zopet resna navskrižja med mini-
sterskim predsednikom in večino. Vzroka da sta
dva: grof Badeni je nezadovoljen z večino, ker ista
ne postopa dovolj energično proti obstrukciji; ve-
čina pa je nezadovoljna, ker grof Badeni ni spol-
nil obljub, danih Čehom in Slovincem. Neverjetno
ravno ne bi bilo vse to. Do sedaj vsaj si je grof
Badeni dokaj čudno urejal svoje razmerje do ve-
čine. Prisojal jej je dolžnosti, pravic pa ne. Večina
naj bi se izkravavela njemu na ljubo, napravila naj
bi vso svojo popularnost; a ko bi hotela predlo-
žiti svoj račun, imel naj bi grof Badeni — svo-
bodno roko. Da tako razmerje med zakonodajo in
eksekutivo ne more biti trajno, to je pač jasno
slehnemu političskemu slepcu. S tem pa nismo
hoteli reči, da niso prenačljene sedanje vesti o
odstopu Badenija.

Nekateri so trdili včeraj celó, da se je grof
Badeni že odpeljal v Budimpešto, da izroči cesarju
svojo ostavko; temu nasproti so trdili zopet drugi,
da grof Badeni se niti zganil ni z Dunaja. Kje je
resnica? Kdo more vedeti to v tej nejasnosti, v
tej zmešnjavi! In nejasno ostane tako dolgo, do-
kler se ne zjasni razmerje med vlado in večino.

Včeraj se je sešel proračunski odsek pod
predsedništvom posl. dr. K r a m a f a. Razpravljali
so o najnujnih predlogih in o vladni predlogi o po-
deljevanju pomoči pokrajina, ki so trpele vsled
letošnjih elementarnih nezgod. Sklenili so, da se
zasnuje pododsek, v katerem bodo zastopane vse
pokrajine.

Klubi večine so se posvetovali te dni o na-
črtu za organizacijo večine. Načrtu so pritrdili do
sedaj poljski in češki klub ter „Slovenska krščan-
sko-narodna zveza“. Jedna najvažnejših določeb tega
statuta je baje ta, da ima vsaka skupina popolno
svobodo v zvezi večine. Vendar pa mora vsaka
skupina obvestiti druge skupine, ako hoče kaj
predlagati v zbornici. Izvrševalni odsek bodo se-
stavljali načelniki strank, katere bodo nadomeščali
eventualne namestniki načelnikov.

O seji slovenske krščansko-narodne zveze
javljajo nadalje, da je zlasti dr. Š u s t e r š i č za-
stopal menenje, da ni več odlašati s pojašnjenjem
razmerja med vlado in večino. Sosebno ozirom na
okolnost, da je že predložen nagodbni provizorij,
da treba zaklicati vladi: „Ali tako — ali tako!“

O guncanju Italijanov sem in tja v sedanji
zmešnjavi govorimo na drugem mestu.

Kakor smo že javili, vršile so se dne 12.
oktobra volitve v posamične odseke. Načelnikom
proračunskega odseka je bil izvoljen Čeh dr.
K r a m a f, v odsek za overovljenje volitev pa
Slovenec dr. F e r j a n š i č.

Ubogi Italijani! Res siromaki so ti itali-
janski poslanci! Kakor sivko med dvema snopoma
sena! Revez ne ve, kam bi ugriznil: na desno ali
levo. Ako krenejo z glavo na desno, žuga jim z
bičem nemška obstrukcija; ako krenejo na levo...
tedaj jim sicer nikdo ne žuga z bičem — večina

se ne briga zanje, na vladi pa ni navada, da bi
žugala Italijanom z bičem — ali sami po sebi se
pisašijo pred lastno senco, pripogibajo se na stran
obstrukcionistov. Boje se in imajo tisoč vzrokov,
da se boje! Ako bi se preveč zagledali v uprizo-
jevatelje škandalov, utegnili bi se med tem zgoditi
nekaj, česar bi oni ne preboleli nikdar: izginiti bi
utegnili tista vladna enojka, ki še vedno ustvarja
desetko iz italijanske nišle. Pa si pomagaj božji
človek v taki stiski, ko te vabijo sem in te va-
bijo tja!

Te dni jim je govoril na srce tržaški „Mat-
tino“. Kakor znano, pišejo v „Mattino“ ljudje, ki
niso brez zaslug za italijanstvo na Primorskem.
Rečeni list je menil, da za italijanske poslance bi
bilo jako težavno, ako bi se morali pridružiti po-
litiki, ki stavlja vse na jedno karto, in to le v ta
namen, da dokažejo Nemcem svoje simpatije če-
prav Nemci v parlamentu niso postopali z Italijani
vsikdar tako, kakor bi morali s takim naprednim
narodom. Tudi ako imajo Nemci nado, da se o-
brne na bolje njih političska usoda po eventualni
spremembi vlade, Italijani pa ne morejo gojiti take
nade. Nasprotno: mogoče je, da naslednik Badeni-
jev ne bode kazal toliko dobrohotnosti do Itali-
janov, kakor resno je že pokazal Badeni v
svojih obljubah.

Tako poje Italijanom na uha vladna sirena.
Jako vablivi glasovi to. Srce laško, kaj hočeš še
več?? Vladno glasilo ti obeča tu, da še nimaš
vsega dobrega, da ti pojde še bolje, ako ostaneš
pridno in ubogljivo.

Ali glasovi prihajajo tudi od druge strani. O
glasu v „Grazer Tagblattu“ smo že govorili. —
Sedaj pa gladi Italijane pod goltancem tudi ži-
dovska nevesta „Neue Freie Presse“. Svavi jih,
naj nikar ne slušajo sladkih besed „vladnih sensa-
lov“, ki jim govore na dušo: da naj nikar ne sta-
vijo predloga, da bi se prešlo na dnevni red preko
predlogov za obtožbo ministrov. „N. Fr. Presse“
se nadeja, da je ni stvari, ki bi mogla zavesti
Italijane, da bi zagovarjali vlado.

Ali ni križ to? Dobrih prijateljev je tu in
dobrih prijateljev je tam! Le škoda, da jedni
vlečejo sem in drugi vlečejo tja. S kom naj potegne
uboga duša, ko bi rada vlekla — z obema?!

Je-li potem čudno, da se Italijani guncajo
sem in guncajo tja?! Tako se gunca tudi današnji
„Piccolo“ kakor nihalo na uri. Ponuja košček slad-
korčka otročiču na desnem kolenu in košček otro-
čičku na levem kolenu, tolaži vlado in tolaži
obstrukcijo. Pravi namreč, da italijanski klub hoče
pač glasovati za to, da se preide na dnevni red
preko predloga z obtožbo Badenija, zajedno pa
hoče obsojati ono naredbo, radi katere naj bi
prišel Badeni na obtožno klopi! Ali ni to pravcati
deliški orakelj?! Da bi se pa grof Badeni ne ustra-
šil prehudo, pristavlja hitro „Piccolo“, da Bog ne
daj, da bi bila dotična obsodba v tako ostri obliki,
kakor je bila ona liberalnega veleposestva. Ako
pa se odkloni dotični Malfattijev predlog, potem
bodo Italijani glasovali deloma za predloge za
obtožbo in deloma proti!!

Ali so to novodobni Salamoni!! Ker že otroka
ni možno dati obema, razsekati ga hočejo na
dvoje. Nekoliko pravijo tako, nekoliko pa tako,
da svet ne bi mogel reči pozneje, da so rekli tako
ali tako!! Da se le ne izjalove ti računi!!

In to naj bi bili resni politiki!! Ali je mo-
žno bolj striči svoje močstvo, svoj značaj, svoje
nazore! Neredko se dogaja, da tisti možje, ki so
tirani zunaj lastne niše, so doma, pred sladko
polovico svojo, pravi vitezi pod šlebedro. Tako
Italijani: doma hote stati vsem na tilniku, v par-
lamentu pa leže na trebuhu pred — vsemi. Naj-
žalostneje na stvari pa je to, da takim politikom
brez vsake moralne opore in brez vseh etičkih
ozirov, da politikom, katere goji le jedina uma-
sana strankarska korist, da takim politikom je
pripoznana prva beseda v najbolj izpostavljeni po-
krajini države!

Različne vesti.

Umrla je v Ljubljani dne 14. t. m. gospa
Marij Brusov-Štefetovala v 56. letu svoje
dobe. N. v m. p.

Poroka. Znani trgovec in rodoljub tržaški, g.
V e k e s l a v G r e b e n c, se je poročil z gospo-
dičino F a n i C a t t a i. Bilo srečno!

Zavarovalnica za slučaj nezgod in — — —
Garibaldi!!! Ravno sedaj se pripravljajo gospodje iz Trsta, Kranjske in Dalmacije na nove volitve v načelnstvo tega zavoda in ravno sedaj — ne morem si kaj, da ne bi obelodanil neko škandalozno stvar, o kateri sem se prepričal sam. Zavarovalnica si je nakopičila v kratkem lepoga kapitala (česar ne morejo druga društva) ter dala sidati na „Pončani“ pri sv. Jakobu takozvane delavske hišice. Do sedaj jih je dogotovljenih 8 in 24 jih sezidajo še. Do tu ne bi bilo nič posebnega, toda boljši del pride še le. Ker mi je bilo posla v onih hišicah, šel sem ter potrkal pri g. ravnatelju, katerega ne poznam osebno, (poznal ga bodem v kratkem, ker mi je obljubljen natančen popis njegovega delovanja). Ko sem vstopil, zagledal sem — in to baš nasproti vrat — Garibaldijevo sliko!!! Gosp. urednik! Poreče se, da to je denunciacija, ter da moramo spoštovati prepričanje drugih. Dobro, toda tu so naši delavski žulji, žulji (po ogromni večini) slovansko-avstrijskih rok!! Zidajte hiše, nabirajte si kapital, a ne žalite nas še v domovinskih čustvih! Gosp., ki ima Garibaldija na častnem mestu, je gotovo tudi Lah. To nas ne briga dalje. Briga nas pa to, da bi na podjetjih, ki so se zgradila z našimi žulji, nastavljali vsaj ljudi, ki nas bodo spoštovali, ne pa izzivali! Slovani! Sedaj o volitvah je čas, da poveste svojo.

Ne b o d i g a t r e b a .

Socijalistiške nesoglasnosti. Pišejo nam: Članki, katerimi „Edinost“ uprav izbornu zavrača napade socijalistiških glasil na vseslovenski shod, vzbujajo splošno pozornost. Tudi jaz jih čitam vsopaznostjo. Najbolja mesta se mi zde ona, v katerih sta precizovali svoje versko stališče, in pa ona, v katerih dokazujete, kako krivični in se socijalistiškega stališča nedosledni so napadi na gospoda Spindiča. Toda taka nesoglasnost ni nič novega mej socijalisti. Ali se še spominjate predzadnjih državnozbornih volitev v Trstu? Takrat je neki slovenski socijalist — ki ima še sedaj besedo na socijalistiškem kapitlju — tako silno deloval, da je prišel v navskrižje celo z oblastmi, in s kazenskim zakonom: proti možu iz naroda, proti sinu slovenskega kmeta, proti Nabergoju in za buržoazijca najdisteje barve, za patricija in bogataša tržaškega, Mauronerja!!! Morda je smatral dotičnik g. Nabergoja nevarnim buržoazijcem?! Dobro! Potem je zahteval od njega najpriprosteja logika, da ostane nevtralen, ali pa, da dela za tretjega, za svojega kandidata? Ali ne: veliki slov. zagovornik proletarijata in internacionalca pred Bogom je deloval za Italijana in proti Slovencu.

Iu tako smem vprašati tudi jaz: kje so bila takrat socijalistiška načela? Kje je bila doslednost? Kje je bila zvestoba do lastnega programa? Seveda so si ljudje takrat tolmačili na jako lahko umljiv način vsotisto unemo socijalnega demokrata za siditega Italijana; nekaj takega sem si mislil tudi jaz...

Nekdo,

ki dosledno opazuje socijalne demokrate. **Peturica hujša od Turka.** Da je tržaški zrak posebno ugoden narodnim poturicam, to je že do kraja znano našim čitateljem. Od kod pa izvira ta ugodnost? No, od kod, ako ne iz nezavesti Slovencev, a še več Slovencev, živčih v tem ozračju. Na čast našega ženstva moramo izreči, da se je malce zboljšalo v tem obziru in da se množi število onih žen in deklet, ki so se začele zavdati svoje narodnosti in ki v danih priblikih tudi kažejo svoj pogum. Toda, kolikor so zagrešile v minulosti slovenske žene, še več pa slovenska dekleta, vse to se le težko ali celo na popravi več. V minulih časih so zahajala slovenska dekleta služiti v bogati Trst, kajti „pod svetim Justom se je dalo živeti, ako nikjer na svetu ne“. Tu „pod svetim Justom“ se je poomozilo mnogo teh slovenskih deklet, ali pa tudi — ne poomozilo, marsikatera od njih je dobila dobrega zavetja pri kakem bogatinu, na nje sramoto...

Nasledki tega so bili, da je dobival Trst naraščaja, kateri po večini sestavlja današnje prebivalstvo mesta tržaškega. Ta naraščaj se je po naravi moral izgubiti za narednost svojih mater, katerim je bil — Bogu bodi potoženo — njihov jezik deveta briga, kajti glavno jim je bilo kruhek in pa „imeitnost“, kakršno so videle v tem, da se njih otroci priče jeziku bogatašev. Ta zabitost v Trstu služedih slovenskih deklet nam je toliko

škodovala v minulih letih v narodnem pogledu, da bi detične matere se mogle popraviti tega, tudi ko bi zaresno hoteli.

Toda nasledkov ne čutijo one, marveč mi. Saj se kažejo isti sleherni trenotek.

Ali ni nedavno temu občinski svetovalec Zanzola odvezel krah iz pred ust slovenskemu služniku? In kdo je ta Zanzola? Nikdo drugi, nego take nezavedne slovenske matere neslovenski sin. Njegova mati je bila, kakor nam govore viri, doma iz Sežane in je prišla v Trst služiti. Zvala se je Čančola, v Trstu je postal nje sinek — Zanzola. Ta sinek se je izučil v Trstu kovaštva in sreča mu je bila mila, da si je opomogel materialno. Toda čegavimi žulji? Ž žulji slovenskih rok! Zanzola ima na lesenem trgu — piazza delle Legna — prodajalnico železnin, kamor navadno zahajajo kupovat Slovenci iz okolice. Torej iz slovenskih žepov mu dobaja premoženje v blagajnico! In kaj je storil o a za to? Maščeval se je nad slovenskem delavcem, torej nad človekom iste narodnosti, katere je bila tudi mati Zanzole, iste narodnosti, od katere mu prihaja premoženje.

Povejte nam, slovenski kupovalci železnin, ali je to lepo od „liberalca“ Zanzole? Povejte nam to! Zanzola pa naj pomisli, da je na lesenem trgu še neka druga večja prodajalnica železnin, katere lastnik, da-si ne Slovenec, vendar ima pri sebi blagajničarico, katera je popolnoma večja slovenskemu jeziku in koji lastnik ne postopa proti nam tako sovražno, kakor dela to „liberalec“ Zanzola.

„Moška podružnica sv. Cirila in Metoda“ v Ajdovščini priredi jutri v nedeljo, veselico sodelovanjem „Ajdovsko-šturskega tamburaškega zbora“ v dvorani društva „Edinost“.

Porotno sodišče tržaško prične svoje zadnje zasedanje v tem letu z dnem 1. decembra. Predsedoval bo deželnega sodišča predsednik Mihael Urbančič. Namestnika mu bodeta dež. sodišča svetnika Fran Codrig in Emil pl. N a d a m l e n s k i .

Uradna noša odvetnikov. V izredni plenarni seji odvetniške zbornice niževstrijske je prišlo na dnevni red vprašanje o noši talarja odvetnikov na sodnijskih razpravah. Dr. Wolf-Eppinger je utemeljeval pravico noše talarja za odvetnike sé stališča pravnega sodelovanja v javnem življenji. Resolucija se je vsprejela po daljši živahni debati.

Od sv. Ivana. Jedva so potihnili odmevi zadnjega koncerta pri sv. Ivana, evo zopet vrie rodoljube svetoivanske, ki se pripravljajo za novo veselico. Sv. Ivan pač noče zaostati, ali pa si prisvajati po krivem ime zavednega odločno narodnega okraja. Svetoivanska moška podružnica sv. Cirila in Metoda napravi namreč Miklavžev večer s petjem, deklamacijo igro in Miklavževim prizorom. Miklavžev večer pade ravno na nedeljo, t. j. 5. decembra, kar je kakor nalašč za naše razmere. Svoječasno spregovorimo še natančneje o tem večeru. Za zdaj le toliko, da ve vsakdo, kogar to zanima, ravnati se in pripraviti.

Nadzorniki in nadzornice „Delalskega podp. društva“ so vabljeni k seji, katera bode danes v nedeljo 17. t. m. ob 6. uri popoldne.

Zlobec Anton, načelnik.

Tobak po 4 novčiče. Od 1. januarja 1898 naprej se zniža oni limto tobak v paketih po 107 gramov, katere je dobivalo vojaštvo po 4 nvč., drugi pa (finančna straža) po 4½ nvč., za vse odjemnike na 4 novčiče paket.

Črna kronika. Predsinočnem se je ustrelil na strančju v gostini „Al Vetturino“ v ulici Torrente neki gost, ki je ondi večerjal. Samemorilec je bil popolnoma neznan, pri njem niso našli nobenega znaka za izpoznanje osebe, a tudi novca denarja ne. — Možu je bilo kakih 40 let, a je še menda večerjal zastonj.

Bolezni. V gorenjih Ležečah, okraja postojnskega, se je pojavil legar. Devet oseb je obolelo. — V Hrenovicah imajo otroci hud oslovski kašelj, šola je zaprta.

Nagla smrt. Minole sredo so našli grofa Henrika Korinskega v Solnogradu v postelji — mrtvega. Umrl je bil poslednji brat umrlega predsednika najvišega deželnega sodišča, grofa Karla Korinskega.

„Deutchrunde Ostsau“ so nazvali Dunajčani oni list, kateremu urednik je junaški poslanec Wolff. Pa bi se lahko reklo tudi „Ostdeutsche Rundsau“ — pomen je isti, tendenca je ista, — urednik tudi isti — naslov je pa naslov.

Viemiti v cerkev v Marezigah so skušali po noči med zadnjim torkom in sredo neznan lopovi na dveh strah — pa vendar jih je nekaj splašilo — da niso mogli storiti tega zlobnega dela. — Gotovo je to zveza onih reparjev, ki se v zadnjem času ropali ali pa poskušali oropati v Plavjaku, Črnim kalom, na Topolovci, pri Izoli in drugod. — Žendarmerija je že zasleduje, pa pravica naj bi postopala malo strožje proti takim zločincem.

Stoletnica na biciklu, pa ne roža - stoletnica — še tega bi se manjkalo! Pač „roža“ je bila pred osemdesetimi leti ona Deborah D o t h , kateri je zdaj sto let in še jedno po vrhu in ki se vozi na biciklu. Ta starka-stoletnica, ki živi v New-Jorku, pravi, da je že veliko poskusila na svetu, pa da mora poskusiti še to (namreč vožajo na biciklu) predno umrje. No, mogoče se odvede tudi na oni svet — na biciklu.

Kobilice v Argentini. V južni Ameriki, zlasti pa v državi Argentini so nastopile tudi letos kobilice, ki hočejo uničiti skoro ves pridelek. V koloniji Esparanza je toliko kobilic, da so jih jeden sam dan nalovili za 3500 stotov, v neki drugi koloniji so jih dobili 1500 stotov. Iz tega je razvidno, kaka silna množica te živali mora biti v onih krajih in kako nevarno se nasadam v kolonijah.

Najnovejše vesti.

Vilna 16. Včeraj opoldan se je položil temeljni kamen za spomenik grofa Muravijeva. Svečanosti so prisustvovali duhovščina, najvišje oblasti in sorodniki grofa Muravijeva. Od ministra vnanjih zadev je došel brzojav iz Wiesbadna.

Madrid 16. „Correo“ potrjuje vest, da se vrše dogovori na Filipinih mej poveljnikom španskih čet generalom Primo de Rivera in vodjem ustavešev, Aguineldo. Vstahi terjajo dalekosežnih amnestij, katera se raztezajo celo v preteklost.

Trgovinske brzojavke in vsoti.
 Basilejska. Pšenica za jesen 12.22 12.25 Pšenica za spomlad 1898 11.92 do 11.94 Oves za jesen 6.05 6.07 —
 Rž za jesen 8.45 8.50. Koruza za oktober 1897. 4.45 4.47
 Pšenica nova od 78 kil. f. 12.65—12.75 od 79 kilo 12.80 12.90 od 80 kil. f. 12.95—13.—, od 81. kil. f. 13.— 13.10, od 82 kil. for. 13.10 13.25. Jedmen 6.30 9.—
 prosa 6.10 6.35

Pšenica: slabe ponudbe, in povpraševanje dobro. Prodaja 50000 mt. st. Vremo: lepo.
 raga. Nerafinirani sladkor for. 11.75 do 11.77½. Za notranji trgovini s Centrifugal f. 36.12 Concasse i. 37
 Cetrorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

havre. Kava Santos good average za oktr. 41.50 za februar 42.25
 Hamburg. Santos good average za oktober 34.—, za december 34.50 za marc 35.—, za maj 35.—, mirno.

Tržaška Borsna 16. oktobra 1897

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	102.10	102.10
„ „ v srebru	102.20	102.15
Avstrijska renta v zlatu	123.25	123.25
„ „ v kronah	101.85	102.—
Kreditne akcije	852.25	851.50
London 10 Let.	119.70	119.70
Napoleon	4.52½	4.52½
20 mark	11.75	11.75
100 ital. li.	45.15	45.18

ZAHVALA.

Podpisani čutim se dolžnega objaviti, da mi je zavarovalno društvo „Slavija“ po svojem zastopniku Henriku Giberti jun. v ulici Stadion št. 5, I nadstr., izplačala škodo, katero sem trpel vsled strele v popolno moje zadoščenje za kar se jej najtopleje zahvaljujem.

Anton Brce.

Utemeljeno leta 1859.

Trgovina z vinom
na drobno in na debelo
Tvrde Frane Radič-a
v Bolu, v Dalmaciji,

priporoča svojo odlikovano zalogo naravnega vina črnega in rudečega (šiler). Grozdje trga v svojih vinogradih, slači isto največo opreznostje ter pripravlja po najracionalnejši metodi moderne ojnologije. Narobe vsprejemajo so od 30 litrov naprej proti gotovini franko Bol.

Sodi se morajo vračati na troške stranke.

Uzori na zahtevo franko.

Ivan Ružič
v Kasteliru — Vižidana,
prodaja **rudeče brinje**, katero pripravi na kolodvor v Pazin po 5 gld. 100 klgr. **Brinjevec** pa prodaja po 90 nč. liter, katerega postavi za to ceno na pazinski kolodvor.

